

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSABTES

Preus de subscripció

Vendrell, trimestre.	1 pessetes.
Fora	1'25 »
Extranger	2 »
Número corrent. 10 céntims. Atracat, 20 céntims	

Redacció y Administració

Plaça Pi i Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remitits: 10 céntims línia

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

Al vol

L'altre dia parlàrem d'una festa de cultura de l'esperit; parlem ara de les de cultura física que, amb la simpatia de tot el poble, organitzà un nucli de joves de la nostra vila.

Es indubtable que, en el món sportiu, el ciclisme ha donat ja tot lo que d'ell podíem esperar-se'n. L'invent d'altres màquines de més ràpida locomoció, li han llevat, a la bicicleta, tot l'encant que produeixen sempre els aparells de superior velocitat, i avui aquestes han passat a ésser un utensili més o menys convenient per a la vida comercial en els grans centres de població, ont és un factor apreciable l'economia de temps, i és, en les viles com la nostra, una patent d'ésser ja un jove el que, fins a obtenir-la, havia sigut un noi.

Mes veus-aquí que montats en ella hauran fet sa entrada triomfal en nostra vila els demés sports que avui gaudeixen de major preponderancia mundial, i cal que li restin agraits tots els aimants del sol i de l'aire com a tonificants del còs humà, i més encare els que saben que l'exercici corporal desenrotlla la força muscular.

Unes carreres de bicicletes modestament, pero curiosament, organitzades per a correr una magnifica copa de plata, regal del nostre Ajuntament, han sigut la base per a la fundació d'un Club de Sports que, segons nostres informes naix amb forsa potensa, potser amb massa potensa, si's té en compte que casi tots els components hi són completament novençans.

Nosaltres no voldríem que'ls descepcionats, que sens dubte vindran, arrastressin en la separació als elements que senten per als sports l'entusiasme del bon neòfit. L'altre dia dèiem que tot és preferible al estat d'indiferencia que regna en nostra vila, i no convé que aquest ambient mal-logrés la lloable iniciativa de crear un camp sportiu ont el nostre jovent tingui ocasió de deixar la vida sedentaria i de reclusió en locals tancats en que are vegeta, viciant miseriosament les seves habituts.

La vida a l'aire lliure, les sortides al camp per a vigoritzar l'organisme amb l'exercici, i les emanacions bosquetanes, són poc practica-des, tal volta per manca de llocs apropòsit en els encontorns d'aquesta vila. Barcelona, que fins en aquest sentit—la seva topografia—és una de les ciutats més ben dotades, cada dia sent més l'afició al camp, i ha vist invertir grossos capitals particulars en amenitzar els seus afores que's troben fortament concorreguts en tots indrets. Sens dubte ha contribuït la afició a les excursions a plè aire i als espectacles a camp lliure, al tancament dels grans establiment públics—España, Colón, Alambra, Nove-

tats,—ont families enteres hi passaven hores i hores al voltant d'una taula.

La nostra vila ha fet bé en integrar-se an aqueixa corrent que arreu de Catalunya ha tingut tan bella florida. Es cent voltes preferible veure als joves correr adelerats darrera una pilota, o per les carreteres en màquina, o pels corriols a peu, que veure'ls inactius i viciats dintre la vila. Val més veure'ls jugar, posant a contribució la agilitat i la astucia, en ample camp amarat de sol, que encofurnats en llocs d'admosfera irrespirable.

I no tant sols els sports s'haurien de con-reuar i fomentar per a produir vigorositat al cos; també la gimnassia rítmica és altra manifestació ben adequada per a la bellesa estètica dels moviments. Ben lluny de nosaltres posem la vida de caserna; pero transigim gustosament amb l'ensenyança rítmica que allí se dona. Apart de millorament en els gestes dintre la col·lectivitat, el cos humà se presenta més perfeccionat en els que «tornen de servir», que en els que han crescut sense fer un estudi dels moviments.

El que aixó escriu, per raons de la seva professió, ha pogut fer-la aquesta observació diferentes vegades amb resultats favorables sempre per als que retornen del servei militar.

Amunt, doncs, i no defallir en la dificil empresa. A veure el camp de sports—millor diríem la montanya, ja que si avans era la fé que les aplanava, are basta un club esportiu per a fer-ho | hi hem vist gent que's passaven fins a les vuit del vespre amb les cartes a les mans. Quelcom s'hi guanya. Si s'aclimaten els sports a ple camp en nostra vila, creiem seran un be per ella i pels seus habitants.

FRIS.

Desvari

El número de la setmana passada del confrare dretà «El Vendrellense», és una bona prova de l'estat morbós en que's troben les dretes vendrellenques. L'impopularitat en què han caigut amb motiu d'aquella insensata amenaça que va fer el seu capítol a les classes industrials de nostra vila, que ara pretenen negar tot injuriant cínica i barroerament a la digna Junta del Centre Industrial, els ha deixat atuits, postrats, amb febricitat tan alta que'ls fa desvariejar, i en el seu desvari, se revoltent impotents i mosseguen els barrots de ferro de la ratera en la qual, voluntaria i inconcientment, s'han ficat, conduïts per la seva superbia i la seva idiosincracia, i cecs d'ira, deixen en el ferro, al mossegar, les dents carriades, única i inútil arma que poden esgrimir per a la seva defensió.

Que cridin, que insultin, que injurín; el poble sab prou bé fins ont poden arribar les seves injuries i'ls seus insults, per què sab de quí venen; com sab també que totes les seves estridencies d'ara, son filles del despit, del desvari que'ls dona el seu estat d'afebliment i de impotencia. Es el principi del fi d'un còs raquític i malaltís mal batejat amb el nom de dretes vendrellenques.

Cal ésser pietós i deixar que'l malalt desvari, sense fer cabal dels seus xiscles estridents de dona histèrica, que més ha de causar-nos llàstima i pietat que enuig i indignació. El seu estat morbós ha de tenir indefectiblement un terme que donarà fi al seu desvari: la mort; i aquesta vé apropant-se a grans gambades.

Que cridi, doncs, i espeternegui tant com vulgui el periòdic dretà, que nosaltres seguirem la tàctica de no fer cabal del seu desvari, irresponsable com ho és el de tot malalt greu que en son desvari es descapdella incoherent i amb inconciencia.

Hi hà un proverbi àrabe que diu:—Si vols veure passar l'enterro del cadàvre del teu enemic, assentat a la porta de casa teva, i espera.

Ja n'hem vist passar dos d'aquests enterros: l'un, d'un paper que morí entre'l despreci i'l menyspreu del poble, i l'alre, homònim del comfrare d'ara, que morí ofegat en un toll llo-tós infecte.

Esperem doncs, pacients, i veurem passar el tercer enterro.

Sobre'l crim del capitá Sanchez

Esborrona la lectura dels relats que la premsa ve fent del crim monstruós comés pel capitá Manuel Sanchez, en la persona del senyor García Jalón, dintre un establiment del ram de Guerra, en la Escola Superior Militar, de Madrid. No, no anem a recullir detalls del abominable crim, bé prou que s'en haurán enterat nostres lectors per les informacions, massa extenses i pródigues que s'han publicat. Anem, si, a recullir alguns comentaris que sobre dit crim s'han estampat en determinats periòdics, amb els quals estem conformes.

La premsa conservadora havia intentat, des de que comensaren a recaure les sospites de que'l capitá Sanchez i la seva filla poguessin tenir que veure en la misteriosa desaparició del senyor García Jalón, desviar l'acció judicial contra dit capitá. Un periòdic recullí unes quantes frases d'aquella premsa; un s'apressava a publicar una carta anònima en la qual s'assegurava que'l malhaurat García Jalón se n'havia anat a América; un altre assegurava que en l'afer se fantasejava molt, i «La Epoca» descrivint la separació del capitá

dels seus fills, a l'ésser conduit prés, deia que s'havia despedit «con una sencillez verdaderamente conmovedora»; i quan escrivia aixó, ja s'havien trobat en l'escusat del domicili del capità troços de carn humana!

Un periódic, comentant aixó, diu lo següent:

«No'ns extranya aqueixa prudencia piadosa de la premsa conservadora. El senyor Manuel Sanchez era una persona religiosa, honorable, cavallerosa, que no havia tingut mai idees subversives, que no's complia amb lectures ímpies que no havia pres part en cap miting de propagandes democràtiques ni com a actor, ni com a espectador. Qui podia dubtar d'un home així? I tenint totes aquestes qualitats, no era lògica la cauta defensa de les plomes conservadores? El capità Sánchez era un dels seus. Per aixó'l defensaven amb detalls sentimentals, o amb silencis menyspreuadors de la campanya de la premsa republicana—«España Nueva» i «El País»—que insistia en atribuir al capità i la seva filla una directa participació en la desaparició del García Jalón. «El Imparcial», arribà a parlar humorísticament de «detectives deportivos».

«Escrivim això no per a aprofitar el descobriment d'una bestialitat tràgica a favor dels nostres sentiments. Les males ànimes no tenen filiació política ni religiosa. Damunt del crani anormal del capità lo mateix podia posar-hi la seva ornamentació de kepis, com un soldau, com una gorra frígia, perquè la maldad de vegades se defensa sota la religió, com amb l'honorabilitat, o el sentimentalisme democràtic. Volem dir senzillament la ridícula dels conservadors quan atribueixen la perversitat d'una ànima a l'escola laica o creuen que's pot ésser incestuós o assassí, després de llegir un llibre de l'Escola Moderna.»

Ens fem nostres les atinades observacions transcrits, com així mateix ens fem nostre el paràgraf que va a continuació, que transcrivim sense comentari, que diu així:

«Com que'l jutjat és assequible a tothom, i des de'l jutge a l'últim escriptor a tots ha pres la febre de la publicitat, les noves hi son a embostes i de totes maneres, de totes formes, de tots calibres. Lo que no se sab encara és que, després de tot lo que's va conèixer de la Escola Superior de Guerra, de tot lo que allí ha passat quasi a la vista de tothom, d'haver-se convertit aquella casa en lloc de contractació de dones, en cau de violacions, en càtedra d'estafes, en assil de falsificadors, en timba oberta, en niu d'assessins, en parany de tota mena de vicis, lo que no se sab, dic, és que hagin dimitit ni el director, ni el capità general de Madrid. Lo que no se sab tampoc, és que's vulgui derogar la vigent legislació sobre tribunals d'honor... No més se van sabent nous crims, noves malifetes, nous criminals...»

Al senyor D. Félix Mercadé

Li dono les més expresives mercès, senyor Mercadé, per la contesta que m'endressa en «El Vendrellense», i, sobre tot, per haver-me il·lustrat fent-me saber que vostè no és Doctor, sino simplement Llicenciat en medicina i cirurgia. Molt bé; el feia més gran sense pensar.

Ara suposo la diferencia que hi deu haver, i dispensi si m'equivoco, d'un Llicenciat a un Doctor: que aquests deuen creure en la eficacia del suero i aquells potser no; puix sé d'un noi que va morir perquè un Llicenciat que'l visitava probablement ignoraria que aplicant-li un suero, podia salvar-lo. No va fer-ho, i'l noi, dic, va morir. Vosté diu que la majoria dels metjes són Llicenciats, «no del ejército, de la armada, ni de presidio, sino en medicina i cirugía». ¿Vol dir-me quin llicenciament li escauria millor a un metge com l'aludir?

Pocs dies després de la mort de dit nen, una germaneta d'aquest agafa'l mateix mal, i'ls pares, transtornats per la mort del nen, prescindiren dels serveis del Llicenciat i cridaren a un Doctor, el qual enpleant el suero va salvar la noieteta. ¿Està enterat d'aquest cas el Llicenciat en medicina i cirurgia senyor Mercadé?

I ara, parlant en serio, senyor Mercadé; vosté que fou pare i padri de l'ex-arcalde, Joan Mascaró,

si tinguéssiu la amabilitat d'ajudar-nos a buscar aquelles 2.000 o 3.000 pessetes que busquem, que si apareixien seria fàcil que a la Casa de la Vila, li paguessin lo que diu que se li deu.

I ara, li prego em dispensi si en aquest escrit he comés alguna falta, puig jo no he tingut la sort de estudiar a les «Aulas», així com vosté l'ha tinguda d'estudiar als «Claustros», i qui sab si per aixó, per haver estudiat als *Claustros*, no és més que Llicenciat.

JOSEP VIDAL.

Des de l'Havana

Festa catalanesca

En les Escoles Pies de Guanabacoa, les quals, com es prou sabut són de professors catalans, els nois de l'«Orfèd Català» de l'Havana hi van dur a beneir la seva Senyera. Aixó no té res de particular; lo particular va ésser el sermó, que pronuncià en nostra llengua el P. Fàbregas, un frare català educat a Bèlgica, que's porta l'oli. Té una vasta cultura, genit, dó de gents i aquella equanimitat de frare catat, tof sezillesa i afecció.

Un sermó en català entre vosaltres és una fruita del temps, que per l'abundor no té apreciació. Però un sermó en català a Guanabacoa, lluny de la patria, exòtic en la trona vetusta de dos o més centúries d'existència, és una fruita tan exquisida i saborosa que ni'ls raimos primarencs den Pau Huguer que figuraven en les precessons del Salvador, que's celebraven antany al Vendrell, penjant de les mans del Sant, que'ls nois tant ens daliem per a gustar-los.

L'oració catalana tenia un perfum tan delicat, sabia tant a emoció dolça que pot-ser és el sermó més atent que jo he oït amb més sentits de l'ànima. No per lo que deia el frare, sinó pel «còm ho deia».

Aquí que l'ésser groc o vert en política res té que veure amb la Religió, separada de l'Estat, indiferent a la composició dels partits, tenim una vera llibertat de consciència que permet lo que és incompatible a Espanya: no ésser contraport la extrema esquerra política amb la esperitualitat de la fè.

Els frares catalans, que han sigut nois com els demés mortals, que han sentit les emocions dels cants de la terra nadiua, de quines cançons recorden la flaire tan catalanesca que emanen, remembrant temps ja esfumats en el transcurs de la vida...

Quan la massa choral feu rotllo en el claustre per a cantar «Els Pescadors», den Clavé,—que no moriran mai—varis sacerdots, entre'ls quals hi figurava el P. Vidal, de més de xeixanta anys, professor de música i d'idiomes, obeint a un impuls irresistible i voluntari, s'incorporaren intuitivament, a les respectives cordes i cantaren la seva part, si no amb perfecció, ultra-esperitualment.

Arresserat a una columna del claustre, contemplava jo embadalit la poètica escena; no podia deixar de pensar en la íntima joia que experimentaven aquells sacerdots que per raó de llur exercici devenien exilats, prostergant-se a tota manifestació profana. La oportunitat els brindava una ocasió deliciosa per a goçar d'una ditxa ben noble i fortuïta que'ls transportava a una época de felicitat anyorada, de saborosa infantesa momentània. Còm no poetitzar entre'ls meus pensaments reflexius aquestes escenes de sentida ternura, de plàcida contemplació catalanesca?

Allò era un oasis en el Desert; un eco de Catalunya sense'ls enervaments i la mesquinesa de la política. La patria adorada, el dolç record de la família, la vibració dels cants que tenen perfums de joventut i de felicitat.

Veus-aquí un sermó en català i uns «Pescadors» retrunyint en el claustre d'un convent, que si per a vosaltres, llegidors vendrellencs, no poden adquirir més valor que la corrent apreciació d'aot se prodiguen constantment, en cambi, a través de l'At-

lantic i en terres tropicals, els allunyats de la Patria estimada hi trobem tal misteriosa sensació de plaer, tan corprenedora i emocionant exquisitesa sentimental que'ns sembla un somni infantil.

Infantil somni sols comprensible per a aquells que poden sentir la rara transportació d'uns dies esfumats que mai més han de tornar en que les notes de «Els Pescadors», essent les mateixes, no tenien la sonoritat d'anyorança que tenen cantades en el claustre de les Escoles Pies de Guanabacoa.

¡Què difícil és explicar aquesta misteriosa realitat sensacional!

J. AIXALÀ.

Havana, Maig de 1915.

Agrupem-nos

A n'en Palfuriana

Còm m'ha plagut la lectura del vostre article, ot ell curull de sinceritat i rubler de bona intenció!

La cruesa encisadora de vostres paraules me encoratja a dir-n'hi unes més en la qüestió per vos entaulada en aquell escrit, paraules les meves que podrien encloure's en aquest sol mot: *agrupem-nos!* Bell crit de lluita, que, donat a temps, a voltes no'n decidiria pas poques de victòries.

Vos ho dieu també que l'unió fa la força, i força produiria, i no pas poca, l'agrupament de les entitats que anomenen en el vostre susdit article, agrupament que, quin dupte hi hà, fora de resultats positius per a la cultura vilatana.

I l'agrupament no és tan difícil com a primera vista sembla; una mica de bona voluntat per part de tots, i deixar de banda l'esvaniment propi de qui apareixi com a cap-devanter de tal o qual entitat, podria vèncer totes les dificultats que sembla podrien oposar-se a la realització de l'idea per vos exposada, obra social digna d'aplaudiment.

Per altra part, l'ocasió de conviure en algunes i frequentar les altres d'aquestes entitats, l'agrupament de les quals s'imposa en bé de la cultura, ens ha fet observar que'ls qui les componen, amb ben poques variants, són els mateixos elements.

Per què, doncs, aquesta vida tan migrada, que les estenúa i fa que morin de consumció tota aquesta mena de Societats?

Per què no vèncer aquest isolament corsecador que va restant vida a totes aquestes fundacions?

Si cultura i tan sols cultura com a fi comú ens uneix, per què tenim de consentir la desaparició de aitals centres culturals?

Deixem-nos, doncs, de petifeses que a res pràctic conduïxen, procurem vèncer l'esveniment que a cada qual pugui cabrer per la part de glòria que li pertochi, i amb un sol punt de mira, enlairat i generós, pensant en redimir-nos, apremem-nos a unir el nostre esforç en compacte bloc que ni estimbant-se des de'l cim més alt i topant contra la roca dura de la ignorancia, pugui esberlar-se.

Sí, sí, com dieu vos, Palfuriana, intentem variar de camí, fem, d'una volta, obra positiva, deixem-nos de divagacions i despullem-nos d'aquest esperit avar, mesquí que tant encertadament califiqueu de *capelleta*, i edifiquem el gran temple, les columnes del qual s'assenfín demunt fonaments sòlits que ni'ls terretremuls puguin enderrocar-lo ni tan sols fer-lo trontollar.

Agrupem-nos!

SALVADOR VENDRELL

Informació vinícola

De la casa Arnó i Maristany i Companyia de Barcelona.

Res de nou en el negoci, ni en variació de preus ni en importancia d'operacions en les comarques catalanes.

Mantenen algun moviment i major fermesa Andalusia i la Manxa.

I Utiel i Requena, grossos mercats productors

valencians, després d'un curt període de calma i decaïment de cotitzacions, tornen a enlairar-se, demostrant una vegada més que és una de les regions més inquietes i propenses a sotragades, ja que dintre un mes pujaren sobtadament a 15 pessetes, descendiren a 10 pessetes, i actualment s'han refermat a 12'50 pessetes els vins de 11 i 11 i mig graus per hectòlitre en la propietat.

França ha sofert novament inundacions fortes i extenses, agafant també de plé tot el Migdia, i per aital contratemps la cullita vinenta sumarà noves pèrdues i estarà baix l'amenaça de malalties criptogàmiques. Això fa que en algunes regions s'iniciïn en tendències fermes i fins lleugera alça, de la consistència de la qual se'n cuidarà el temps que faci.

CRONICA

Les festes de barri de la vuitada de Corpus, no han sigut pas enguany tan animades com alguns anys arrears, sols poden mentar-se les del barri de la Barceloneta, i molt especialment les del de la plaça Vella, que és el que conserva encara'l sabor i'l flaïr de festa popular que amb tant lluïment i animació se celebraven antany.

Ja de bon matí la cobla i gralles verificaren pel barri la cercavila de «Matinades», i a les deu se celebrà a la iglesia parroquial solemne Ofici cantat amb orquesta, amb assistència de llarga currua de pam-beneïts, portats per xamoses nenes, que llufen totes la escaienta mantellina blanca, acompanyada la tradicional i lluida comitiva per la orquesta i gralles, la qual a la sortida del Ofici, tornà a recorer el barri, verificant-se després el llevant de-taula.

A la tarda se verificà la processó de Cap-vuitada, de la qual ne foren pendonista i cordonistes, respectivament, els joves del barri, Francisco Guitart i Jané, Josep Sanabra i Bruix, i Josep Sanabra i Baldris. Els carrers del curs al pas de la processó, se vegeren força animats.

Les ballades de la nit a la plaça Vella, que estava esplèndidament enllumenada per la electricitat, molt concorregudes i animades.

La vuitada acabà amb la celebració de la festa religiosa del Sagrat Cor a la iglesia, amb gran lluïment i esplendidesa, cantant-se l'ofici amb música al matí, i a la nit el trisagi amb nombrós chor, harmonium i instruments de corda.

Ahir ens sorprengué la *Gaceta* de Madrid, amb un decret traslladant a Oviedo al governador civil d'aquesta província don Enric Naval, nomenant per a substituir-lo a don Pasqual Testor i Pascual.

Poques hores després ens enteravem de la dimissió de Ministeri.

Els joves que organitzaren les ballades que's verificaren a la plaça de Pi i Margall la nit de la festa d'aquell barri, han fet entrega al senyor alcalde, com president de la Junta de l'Hospital, de la quantitat de 8'65 pessetes, que'ls sobra després de pagat els gastos de les ballades.

Es de lloar el filantròpic acte de dits joves.

Aquesta setmana ha vingut a passar la seva visita a aquesta vila el senyor Inspector provincial del Treball, qui, avans d'entornar-se'n, reuní la Junta de Reformes Socials per a exposar-li les seves impresions, que foren, segons tenim entès, molt dolentes, puix digué que en cap altre poble s'observen tantes infraccions a la llei de protecció a la infància tota vegada que en les rejoleríes s'empleen menors de deu anys i'ls fan treballar més hores de lo que la llei permet als nois de 10 a 14 anys. Sembla que te'l propòsit de fer complir amb tot el rigor les disposicions legals.

—Voleu fer bona sopa? Gasteu ab el caldo MAGGI les PASTES D'OU que tant pulcrament elabora la casa RIERA d'aquesta vila.

Diumenge passat va tenir lloc a Tarragona la elecció d'un senador per aquesta província, per a cobrir la vacant que al morir deixà don Agustí Sardà.

Com diguerem en el número passat, sols dos candi-

dats se presentaren, don Frederic Travé, candidat oficial, i don Joan Cañellas, lliberal dicident.

Sortí triomfant el senyor Travé, per 153 vots, obtenint-ne son contrincant senyor Cañellas, 42.

Havent-en Magí Mascaró renunciat el càrrec d'estanquer de l'estanc establert en el carrer Major, ha sigut nomenat per a substituir an aquell, nostre amic el conegut adroguer de dit carrer, Josep Orpinell i Gay.

Ha obtingut el títol de Procurador dels Tribunals nostre bon amic Juli Palau i Ximenes; de qui donarem compte també, dies arrera, d'haver sigut declarat apte per al desempeny del càrrec de Secretari de Jutjat Municipal.

El títol l'ha obtingut mitjansant exàmen verificat a la Audiencia Territorial de Barcelona, segons el nou Reglament aprovat per R. D. de 18 Abril de 1912.

Li reitarem nostra enhorabona.

Anton Ivern (a) Minas NOU RECADER DE VENDRELL-BARCELONA

Per los encàrrecs:
BARCELONA: VENDRELL:
Rambla de les Flors, 15 Carrer de les Garrofes, 12

La Companyia de declamació catalana [del Sindicat d'Autors Dramàtics Catalans, quina direcció corre a càrrec del celebrat escriptor J. Pous i Pagés, avui disabte, i demà diumenge, tarda i nit, actuarà en el teatre del Casino Circo, posant en escena, avui, la comedia en 4 actes, *Senyora Avia vol marit*; demà, tarda, la comedia en 3 actes, *L'endemà de bodes*, i el sainet de nostre company R. Ramon i Vidales, *El carro del vi*, i a la nit, la comedia en 4 actes, *En Joan Bonhome*.

Les dites tres comedies son originals de l'esmentat senyor Pous i Pagés.

Els dies 14 i 15 del pròxim mes de Juny, en el Cine del Tivoli se projectarà la famosa pel·lícula de llarc metratje, denominada, *Quo Vadis?*

—ELIXIR CALLOL.—Cura la debilitat nerviosa.

Segons ens comunica el capità d'excursions del «Club de Sports» d'aquesta vila, la secció ciclista del mateix demà diumenge, a les tres de la tarda, farà una excursió als pins de Segú, a la qual hi queden convidats tots els ciclistes perteneixents a dita secció.

Al mateix temps ens diu que'l divendres de la setmana passada estigué aquí el Campió d'Espanya en pista i entrenament de motò, Sebastià Masdeu, qui s'hostetjà en «El Sport», i a l'endemà marxà en direcció a Montblanch, acompanyant-lo fins a Les Peces un nucli de ciclistes vendrellencs.

Hem rebut el quadern 5 de «Lectura Popular», Biblioteca d'autors catalans, el qual conté el xamós sainet *Colometa la gitana*, original de l'insigne sainer Emili Vilanova.

Com tots els altres quaderns, conté també el retrat i la biografia de l'autor, i val no més que deu cèntims.

PIANOS

VENDAS AL
COMPTAT I A PLAÇOS
Lloguers i canvis

Especialitat en
afinacions i reparacions
Preus econòmics

PAGÉS Y MARTÍ, Aribau, 36, entrà. Barcelona.

Secció Oficial

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 24 al 30 del corrent mes: 62'85 ptas.

Caixa de Crèdit y Estalvis de Vendrell

Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 18 de Maig de 1913

55 imposicions, important. 331' Ptas.
8 reintegros 481'95

Registre Civil.

Inscripcions verificades en aquesta oficina:

NAIXEMENTS: Una nena, filla de Pau Galimany Martí i Carme Pubill Borru; una nena filla de Josep Mallofré Ventosa i Dolors Ferrán Roig; un nen fill de Maria Bruno Mafé; una nena filla de Francisco Solé Gibert i Salvadora Magriñá Milá; una nena filla de Josep Nin Vidal i Catarina Santacana Caralt; una nena filla de Josep Domínguez Cruella i Soffa Horts Ivern.

DEFUNCIONS: Cap.

MATRIMONIS: Josep Rocías Fabré amb Agna Serramià Baldrís; Manuel Pallás Lleó, amb Concepció Bosch Farrés.

IMPREMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL.

EL SPORT : : VENDRELL : :

Se posa en coneixement del públic que aquest establiment, a més de les importants reformes de que ha sigut objecte, ha montat un esmeradíssim servei de refrescs de tota classe, licors i aperitius, del país i extrangers, a preus econòmics.

Sodas a 15 cts.; Sinalcos a 20 cts.; Chops, a 10 cts.
Cervesa directa de la fàbrica E. Petri.—Respons econòmics.
Obert tota la nit dels Dissabtes i Diumenges.

DIPOSIT DE GEL Ultramarins de MAGI BELLVÉ

Carrer de Trulls cantonada Orient.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar a primera hipoteca, de 5.000 a 50.000 pessetas.

Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, principal.

Venda d'una peça de terra vinya i garrofers en el terme d'Albinyana i partida La Papiola. Informarà el procurador d'aquesta vila JOAN FERRET, carrer de Salmerón, número 19.

Aprenent confiter

se'n necessita un en la confiteria i pastisseria de Josep M. Folch, carrer del Dr. Robert, número 2.

Se ven un carret-tartana amb cavall i guarniments

Informaràn en la impremta d'aquest setmanari.

Se venen dugues cases al carrer de Sant Francesc, números 3 i 17, un altre al Passeig de Castellar, número 6, i una pessa de terra de cinc jornals i mitj del país, vinya, olivers i camp, situada en el terme de Santa Oliva i partida Les Pedreres. Per a informes dirigir-se al procurador d'aquest Jutjat don Emili Folch.

APRENENT Se'n necessita un en el acreditat establiment de barberia i perruqueria de Joan Casellas.

Dr. Rosell Especialista en parts y malalties de la dona

Muralla, 3.—VENDRELL

CONSULTA: Dias festius, de 8 a 11. Dias feyners, de 11 a 12

Aplicació dels productes del DOCTOR FERRAN de Barcelona

SUEROS: contra la Erisipela y Febre puerperal (sobre-part); contra la Difteria, Tifus, Meningitis, Tétanos, Alcoholisme y Tuberculosis.
VACUNAS: contra la Rabia, Tuberculosis, vacuna contra la Blenorragia.

EXTRACTES ORGÀNICS: Testicular, Pulmonar, Cerebral, Cardiac, Placentari, Renal, Ováric, Hepàtic, Pépsic, Pancreàtic y Esplènic.
VEROLA, Tifus, Febre de Malta, Pulmonia

Vells, debilitats per excessos, impotents y estèrils: Administració de Espermina per la via digestiva y hipodèrmica

COMPANIA IMPERIAL REAL PRIVILEGIADA

RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTA

Fundada en 1838 en Trieste (Austria)

Inscrita según Real Orden de 21 de Noviembre de 1910 para la gestión del ramo de Seguro-vida en el Registro creado en España por la Ley de 14 de Mayo de 1908.

Capital social completamente desembolsado.	Franco	10.500,000
Pólizas-vida en vigor al final del año 1911.	>	528.414,227
Capitales pagados Seguros-vida durante el mismo año.	>	10.325,940
Primas-vida.	>	21.515,844
Total de reservas al final del año 1911.	>	170.738,882

Los fondos de la sección vida están colocados en valores de primera garantía. Depósito en el Banco de España.

Combinaciones de seguro muy ventajosas. Primas moderadas

Dirección para España: Rambla de Cataluña, núm. 1.—Barcelona
Agente en Vendrell y su partido judicial; José Ferret Bassa, Santa Ana, n.º 21

Se solicitan buenos agentes en las demás poblaciones de la región

Autorizado por la Comisaría general de Seguros, en fecha de 5 de Julio de 1912

Celler de ca'l Botafoc

Santa Anna 17.-VENDRELL

Venda a l'engrós i a la menuda, de vins blancs i negres, vi ranci, moscatell, mistela i vinagre.

Aquesta casa, per a comoditat dels parroquians, serveix a domicili les demandes que excedeixin de deu litres.

Sabatería de Josep Rocías

Successor de Manel Nin (cal Xato)

Poso en coneixement del públic en general d'aquesta vila y sa comarca haverme encarregat del antich y acreditat establiment de Sabateria conegut vulgarment per «cal Xato», devent fer avinent a la antiga clientela de dita casa que a fi de introduir notables millores en la confecció del calsat a mida, aquet se confeccionará baix el método de «corte» de la casa Durán de Sabadell, poguent assegurar al ensemps una esmerada execució en el treball.

CALSAT COSIT A MIDA == Calsat de tota classe

Salmerón, 23.-Vendrell

Novetats de Carles Altés

Grans i variats assortits en

Genres per a la temporada d'istiu

Preu únic**Sastrería de Joan Boxadós**

Successor de Gil Boxadós

Aquesta antiga i acreditada casa se complau en participar a sa numerosa i distingida clientela haver rebut un selecte i elegantíssim assortit de

GENRES PER LA TEMPORADA D'ISTIU

Carrer de Santa Anna, 22.—VENDRELL

Trajos llana novetat de des de 30 pessetes

Especialitat en ermilles fantasía

Elegancia — Esmero — Perfecció

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES

pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - V E N D R E L L

Instalacions de Llum Eléctrica

Fils y flexibles ab coberta de goma vulcanisada
Interruptors, portalámparas, aisladors,
taps-fusibles, tubus aislants y demás material eléctrico
Lámparas filamento metálico y de carbó
Motores asincrónicos trifásicos Conmutadores estrella - triángul
Resistencias metálicas
Petits transformadors pera cauteris, etc. etc.

Celestí Barot Sta. Agna, 9, Vendrell

Teléfonos, Bobinas Rhumkosff, etc.

BOMBAS CENTRIFUGAS
acopladas ab motor eléctricoPILAS SECAS R.
interior 0'08 ohms pera timbres

ALERTA ♦ ALERTA ♦ ALERTA

¡Senyors, estalvieu diners!No llenseu les peces de ferro trencades, encara que sien velles sens visitar primerament el **Taller d'en Lluís Calmet** aont s'hi troba instalat el nou aparell de soldadura pel procediment autògen. Ab aquest aparell se poden soldar gran varietat de peces de ferro colat, ferro forjat, acer fus y altres metalls. Aquest gran invent que s'adapta en tota classe de ferros y metalls es el mes modern e important pera soldar les trencadures de peces estranyes.**Taller de Lluís Calmet**

Carrer de Sant Sebastià, núm. 29. - Vendrell

Josep Martí (a) Fassi Magatzem de tota mena de materials pera construcció
Water-Closets

de les mellors fabricacions del Pais i Extranger, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demás articles per a SANITAT URBANA

Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regalos

Grans existencies de baldoses del pais i baldoses de La Bisbal de Girona
especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo

Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escales

Carrer de Montserrat, números 48 i 50. **Vendrell**